

[Per Hækkerup.]

ring kom til, og de tal, vi dels har i dag, dels kan påregne bliver tallene for 1960. Der er således alene i disse 4 år sket en stigning i det samlede nationalprodukt med 31 pct. Næsten en tredjedel produceres der mere i Danmark end for 4 år siden. Alene industriproduktionen er steget med 37 pct. i løbet af 4 år. Det har til dels været muligjort ved, at flere er kommet i arbejde. Alene i løbet af disse 4 år er godt 100 000 flere kommet i arbejde; det er en stigning i beskæftigelsen med 5 pct. I takt hermed er naturligvis og heldigvis arbejdsløsheden faldet. Arbejdsløshedsprocenten har i årene efter krigen ligget omkring et årsgennemsnit på 10-11; i 1960 kommer vi formentlig ned på et årligt gennemsnit på godt 4 pct., antagelig 4,3 pct. Samtidig med denne vældige produktionsstigning og stigning i beskæftigelsen har det naturligvis også været muligt at forøge forbruget. Forbruget er forøget med ca. 29 pct. Opsparingen er vokset i et hidtil uset tempo, ikke blot den statslige, men også den private opsparring, og har muligjort en stærk forøgelse af investeringerne. De samlede investeringer er i løbet af de 4 år steget med 44 pct., og hvis vi specielt ser på investeringerne i industrien, er stigningen her ikke mindre end 135 pct.

Resultatet af denne vældige indsats i produktion, i opsparring, i investering, i nyskabelse og nydannelse har bl. a. været, at eksporten i løbet af de 4 år er forøget med 43 pct. I takt med denne stigning i eksporten er der sket, også takket være faldende priser på de varer, vi har skullet indføre, en forbedring af valutastillingen, som andrager ikke mindre end ca. 1 600 mill. kr. Fra en negativ beholdning, hvis man kan bruge det udtryk, på ca. 255 mill. kr., da den nuværende høje regering blev dannet, er vi nået frem til en beholdning i likvid valuta på over 1 300 mill. kr., og hele denne vældige vækst er opnået samtidig med, at vi har fået en højere grad af ro i prisdannelsen, end vi i øvrigt har kendt i årene efter krigen. I disse 4 år er pristallet steget med 7 pct. i alt, medens den årlige stigning i pristallet ellers i perioden efter krigen har ligget på 3-4 pct.

Jeg tror nu, man har lov til at sige, at selv om det ærede medlem hr. Axel Kristensen ikke har opdaget det, har den øvrige

befolkning opdaget, at der er indhold, nemlig fremgang og fremskridt, i det, det ærede medlem hr. Axel Kristensen kalder kulisser.

Nu ved jeg godt, at man dertil vil sige fra oppositionens side: ja men dette er jo ikke regeringens skyld; vi har nydt godt af den internationale udvikling, og det er denne, der begrunder den vældige fremgang for Danmark.

Jeg er naturligvis klar over, at her i en valgkamperperiode vil tilbøjeligheden til at forenkle blive meget større, men jeg er dog alligevel overrasket over at se, at det ærede medlem hr. Poul Møller mener at kunne fortælle Dagens Nyheders læsere følgende — jeg citerer fra en kronik i Dagens Nyheder —:

„Hvis jeg har ret i, at den økonomiske forbedring alene skyldes forhold, som den danske regering har været uden indflydelse på, så kan vi også fordomsfrit drøfte værdien af regeringens politik o. s. v.“

Jeg tror nok, man kan sige, at det er lige lovlig overdrevet at ville hævde, at det, der er sket i Danmark i disse år, alene skyldes ydre omstændigheder.

Jeg vil gerne vende tilbage til det ærede medlem hr. Axel Kristensen. Det ærede medlem har lige givet dette en tand mere og oven i købet fundet forklaringen et ganske bestemt sted. Det ærede medlem siger nemlig:

„Danmarks velstand valutamæssig set skyldes simpelt hen, at de underudviklede lande har fået lavere priser for deres råvarer, samtidig med at de har måttet betale mere for de varer, vi leverer.“

Vi får næsten en beklemmende skyldførelse, når vi hører det ærede medlem. Vi lever altså højt og har udelukkende haft fremgang på bekostning af befolkningen i de såkaldt underudviklede lande. Jeg tror, det ærede medlem skulle prøve at se lidt på importtallene og eksporttallene, så ville han nå til en noget anden vurdering.

Jeg tror ikke, det tjener noget fornuftigt formål i den økonomiske politiske diskussion at ville anlægge en så enøjet vurdering, som har fundet udtryk i disse udtalelser, først og fremmest i det ærede medlem hr. Poul Møllers udtalelse. Jeg forstår naturligvis godt baggrunden for, at det ærede medlem fremsætter denne udtalelse, men det